

Bubenkó Csaba, a Kereskedelmi Dolgozók Független Szakszervezete
elnökének beszéde a Szegénység elleni tüntetésen
(Budapest, 2009. november 8.)

Üdvözlöm Önöket!

Engedjék meg, hogy elmondjam a Kereskedelmi Dolgozók Független Szakszervezete 2008-ban alakult egy Angliából Magyarországra települt kereskedelmi multinál. Egyszerű munkavállalók hozták létre.

Mi magunk dolgozó munkás emberek azért jöttünk ide, mert változást szeretnénk. Nem hátsó szándék vezérelt, ha nem szeretnénk felhívni a figyelmet az értékteremtő munkavállalókra.

A jövőt elveszíteni nem olyan, mint pl. arról, beszélni ki fog kormányozni, vagy ki nyeri a következő parlamenti választásokat. A mostani generáció és azoknak a nevében beszélek, akik éhbérét megalázva és megfélemlítve dolgoznak a disznófejű tőkés nagyuraknak.

A munkavállalók nevében beszélek, akikről nem beszél senki. Olyan társadalomban élünk ahol háttérbe szorult az egymásiránti szolidaritás. Olyan országban élünk ahol a dolgozó munkásoknál minden fontosabb. Mi, fiatalok az új generáció, felelősek vagyunk egy új korszak kialakításáért. Fontos, hogy fellépjünk a neoliberális kizsákmányoló politika ellen.

Ma egyre többet hallunk hazánk problémáiról, sőt érezzük saját bőrünkön is a problémákból adódó nehéz helyzeteket. Tűrhetetlen, hogy a tisztességes értékteremtő munkavállaló nem tud megélni a fizetéséből. Tűrhetetlen, hogy olyan oktatási politikát kívánnak kialakítani aminek során elértéktelenedik a szakmunkások képzése. Elegendő van abból, hogy a megszorítások elérik a munkavállalókat, kis és középvállalkozókat, nyugdíjasokat közben pedig továbbra is szétlopják az országot azok a vezetők akik felelősek azért, hogy ide jutottunk.

Ma mindannyian a romokból építkezünk szívünk teli keserőséggel. Mert szembesülünk a poros szennyel teli valósággal, amit átélünk az európai demokráciában. A pusztulást látván még is lehet szívünkben új remény, mert az értékteremtő munkavállaló szemében töretlen a vágy egy szebb és élhetőbb jövőért és töretlenül hisz eszméjében a változtatás erejében.

Oly sok a veszedelem és megpróbáltatás, de a lelki rugalmasság mindent regenerál a dolgozó munkás tisztességes munkájával mindenekfelett áll.

Erkölcsei csőd vesz körül, ahol az értékteremtő munkavállaló semmit nem számít!

Rendkívül sok keserűség halmozódott fel lelkünkben tudom mit jelent átélni a nehéz órák pillanatát! De itt van az idő, hogy a keserűség, a szenvedés és a fájdalom erejével sorsáért aggódó ember cselekedetével megteremtse a rendet és a nyugalmat.

Figyeljünk egymásra!

Ne hagyjuk, hogy többszázezer embert kilakoltassanak!

Ne hagyjuk, hogy bérrabszolgaként alacsony bérét dolgoztassanak!

Hinni kell az összefogás erejében, mert így leszünk képesek legyőzni a zsarnokot, aki mindnyájunkat igába hajt!

A feladatunk az, hogy új perspektívát és lendületet adjunk a hazánknak.

Fontos ez kedves barátaim! Mert el kell érünk az emberhez méltó megélhetést ebben az országban.

Szeretném látni mindazokat, akik képesek a közösen megfogalmazott célokért tenni a jövőben. Most azt gondolom, ha mi nem teszünk semmit, akkor minden így marad, ahogy most van és ez mindannyiunk felelőssége.

A válság szemünk előtt zajlik, és mi mit teszünk a változás érdekében.

Ezért cselekedjünk, alkossunk programokat és hajtsuk végre azokat. Fontos ez mindnyájunk számára mert mi ahányan vagyunk hazánk nagy családjának részét képezzük és ezért a közösségért felelőséggel tartozunk.

Zárszóként : Az vagy, amit megteszel és nem az, amit beszélsz !

Felemelkedést Munkavállalók!

Felemelkedést Magyarország!

Köszönöm, hogy meghallgattak!